

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului V

Str Ștefan cel Mare, nr. 56, V, jud. V
Tel : + 0235 316141, 0235 314143/429
Fax : + 0235 317067

Decizia nr. 149/03.11.2011
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "F" S.R.L. V
înregistrată la DGFP V sub nr. ---/10.10.2011

Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V, a fost sesizat de către Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală 5 prin adresa nr. ---/17.10.2011 înregistrată la DGFP V sub nr. ---/19.10.2011, asupra contestației formulate de S.C. "F" S.R.L. V CUI --, NRC J37/--/200--, cu sediul în V, str. -- nr. ----, județul V, înregistrată la DGFP V sub nr. /10.10.2011.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-VS --- din 31.08.2011 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală 5 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 31.08.2011 și înregistrat sub nr. F VS ---/31.08.2011, prin care au fost stabilite în sarcina societății **obligății fiscale suplimentare de plată în sumă totală de 55.xxx lei, respectiv taxă pe valoarea adăugată în sumă de 44.xxx lei și majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de 11.xxx lei.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F VS ---/31.08.2011, respectiv 22.09.2011, așa cum rezultă din adresa nr. .../01.09.2011 de înaintare a titlului de creanță contestat, și de data înregistrării contestației la D.G.F.P. V - registratura generală, respectiv 10.10.2011, așa cum rezultă din ștampila acestei instituții, aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. 1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V este investit să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "F" S.R.L. contestă Decizia de impunere nr. F VS ---/31.08.2011 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS ---/31.08.2011 de către Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală 5 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V, solicitând anularea acestor acte administrative fiscale în ceea ce privește exonerarea de la plata taxei pe valoarea adăugată în cuantum de 44.xxx lei precum și a majorărilor de întârziere în sumă de 11..xxx lei aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de 44.xxx lei, pentru următoarele motive:

- organul de inspecție fiscală a stabilit, prin estimare veniturile realizate de societate în anii 2009, 2010 și 2011, ținând cont de dimensiunea spațiului de producție, de numărul de utilaje și numărul salariaților; a calculat venitul însumând o parte din cheltuielile cu materiale și cu salariile la care a calculat TVA cu cota de 19, respectiv 24%.

- acest mod de calcul nu este corect deoarece:

– conform evidenței contabile în anul 2009 venitul total realizat de societate este de vvv lei, iar organul de inspecție fiscală a considerat că a realizat venituri

în sumă de vvv2 lei, egal cu cheltuielile totale în sumă de vvv2 lei din care cheltuieli cu salariile sss lei, considerând că s-a depășit plafonul de 35.000 euro și începând cu data de 01.02.2010 "la toate cheltuielile inclusiv cu salariile mi s-a calculat TVA și penalități";

- din cei 6 (șase) salariați pentru care s-a cheltuit cu salariile și viramentele aferente salariilor suma de sss lei, o persoană nu a realizat venituri și nu a participat cu nimic la activitatea firmei și în acest caz, organul de inspecție fiscală trebuia să considere suma de cccclei (sss lei:6 persoane) ca fiind cheltuieli nedeductibile și în consecință veniturile realizate ar fi fost vvv2-ccc=vvv3 lei și deci nu s-ar fi depășit plafonul de 35.000 euro.

- în anul 2010, conform evidenței contabile, societatea a realizat venituri în sumă devvv9 lei iar organul de inspecție fiscală a stabilit un venit total în sumă de vvv4 lei la care a calculat TVA colectată în sumă dezzz lei.

- cheltuielile cu salariile și viramentele aferente au fost în anul 2010 în sumă de sss lei pentru 6 (șase) salariați, rezultând sss2 lei/angajat iar suma de sss2 lei aferentă unui salariat care nu a realizat venituri și nu a participat cu nimic la activitatea firmei ar fi trebuit considerate nedeductibile fiscal astfel că venitul corect estimat la control ar fi fost în sumă de vvv6 lei și deci nici în anul 2010 nu s-ar fi depășit plafonul de 35.000 euro.

Față de cele de mai sus contestatoarea solicită să se recalculeze veniturile estimate la control considerându-se nedeductibile cheltuielile cu salariile în sumă de cccc lei în anul 2009 respectiv, în sumă de sss 2 lei în anul 2010 și concluzionând că societatea nu a depășit plafonul de 35.000 euro să se anuleze obligațiile de plată în sumă totală de 55.xxx lei cu titlul de taxă pe valoarea adăugată în sumă de 44.xxx lei și majorări și penalități aferente TVA în sumă de 11.xxx lei.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 31.08.2011 și înregistrat sub nr. F VS ---/31.08.2011 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F VS ---/31.08.2011 contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului V, Activitatea de inspecție fiscală, au efectuat la S.C. "F" S.R.L. o inspecție fiscală generală care a cuprins, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată perioada 01.01.2006-30.06.2011.

Societatea nu a fost înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la înființare.

Prin anexa 2 la RIF s-a procedat la recalcularea și stabilirea veniturilor impozabile ce ar fi trebuit realizate de societate în raport de cheltuielile înregistrate, efectuate pentru obținerea produselor vândute. Astfel, s-a constatat că în anul 2009 (cumulat la decembrie 2009) societatea a realizat venituri în sumă de vvv2 lei și în consecință a depășit plafonul de scutire prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Începând cu data de 01.02.2010 s-a stabilit TVA colectată aferentă veniturilor impozabile stabilite la control, respectiv TVA de plată în sumă dezzz lei pentru anul 2010 și suma de zzz2 lei pentru semestrul I 2011.

La stabilirea veniturilor impozabile s-au avut în vedere dimensiunea spațiului de producție (o hală în suprafață de 960,22 mp, utilizată în proporție de 50%), dotarea cu utilaje (mașini de prelucrarea lemnului), numărul de salariați (6 salariați angajați permanent).

Temeiul legal avut în vedere la stabilirea obligațiilor de plată: art. 7 alin. (2) din O.G.nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, art. 11 alin. (1) , art. 152 alin. (1,2,6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare precum și pct. 62 (1) și pct. 62 (2) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența suplimentară de plată cu titlul de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de 44.xxx lei, la control au fost calculate, până la data de 31.08.2011 majorări de întârziere în sumă de ddd lei și penalități de întârziere în sumă de zzz1 lei

în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 alin. (1), art. 120¹ alin. (1) și alin. (2) lit. c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organul de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la suma de 44.xxx lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, Compartimentul soluționare contestații din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului V este investit să se pronunțe dacă S.C. "F" SRL datorează la bugetul statului această obligație fiscală în condițiile în care organul de inspecție fiscală a stabilit că societatea a depășit plafonul de scutire prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la 31.12.2009, ca urmare a recalculării veniturilor realizate în raport de cheltuielile efectuate pentru obținerea produselor vândute.

În fapt, în perioada 10.08-29.08.2011, inspectorii fiscali ai A.I.F. V- Serviciul Inspecție Fiscală 5 din cadrul D.G.F.P. V au efectuat inspecția fiscală generală la S.C. "F" SRL CUI: 16050269, NRC J37/.../200- cu sediul în V str.----, jud. V care are ca obiect de activitate "fabricarea altor elemente de dulgherie și tâmplărie, pentru construcții"- cod CAEN 1623.

Perioada verificată: 01.01.2006-30.06.2011

Urmare verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei diferența suplimentară de plată cu titlul de taxă e valoarea adăugată în sumă de 44.xxx lei pentru care au calculat dobânzi în sumă de ddd lei și penalități de întârziere la plată a TVA în sumă de zzz1 lei pe care societatea le contestă în totalitate. Totodată a fost diminuată pierderea fiscală raportată de societate cu suma de ppp lei pentru anii 2009-2010 și cu suma de ppp2 lei pentru semestrul I al anului 2011.

La stabilirea veniturilor impozabile suplimentare organul de inspecție fiscală a avut în vedere:

- dimensiunea spațiului de producție (hala în suprafață de 960,22 mp, utilizată în proporție de 50%), dotarea cu utilaje (în jur de 15 mașini de prelucrare a lemnului), numărul de salariați (6 angajați permanent);

- veniturile și cheltuielile înregistrate în evidența contabilă (cheltuielile cu materii prime, materiale, energie electrică, salarii, contribuții sociale, amortizare).

- faptul că societatea nu a organizat contabilitatea de gestiune conform OMF nr. 1826/2003 și OMF nr. 3055/2009, pentru evidența costurilor reale ale fiecărui produs sau prestare de serviciu, nu a întocmit note de comandă, bonuri de consum, devize de lucrări, rapoarte de producție lunare;

- valoarea producției facturate era mai mică decât valoarea costului de producție, societatea înregistrând pierderi din exploatare.

În baza art. 7 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, la control s-a procedat la recalcularea bazei impozabile prin dimensionarea veniturilor impozabile ce ar fi trebuit înregistrate de societate la nivelul cheltuielilor efectuate pentru obținerea produselor vândute, fără a ține seama de vreo cotă de beneficiu.

Astfel, s-a constatat că în anul 2009 (cumulat la decembrie 2009) societatea a realizat venituri în sumă de vvv2 lei și în consecință a depășit plafonul de scutire prevăzut de art. 152 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Începând cu data de 01.02.2010 s-a stabilit TVA colectată aferentă veniturilor impozabile stabilite la control, respectiv TVA de plată în sumă dezzz lei pentru anul 2010 și suma de zzz2 lei pentru anul 2011 (până la data de 30.06.2011).

În drept, referitor la dreptul organului de inspecție fiscală de a stabili, în sarcina societății verificate, obligații privind taxa pe valoarea adăugată de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art.

153 se fac aplicabile prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, astfel:

“ART. 152

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform [art. 125^{^1}](#) alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la [art. 126](#) alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform [art. 143](#) alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, operațiunile rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform [art. 145](#) alin. (2) lit. b), operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. a), b), e) și f), [...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform [art. 153](#), în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform [art. 153](#). Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform [art. 153](#)”.

Norme metodologice:

“62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform [art. 152](#) din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor [art. 152](#) alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(4) *Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal:*

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la [art. 149](#) alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

(5) *Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile [art. 155](#) alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform [art. 153](#) din Codul fiscal”.*

Potrivit acestor prevederi legale orice contribuabil care la data înființării a optat pentru aplicarea regimului special de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată, a cărei cifră de afaceri anuală, este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic (35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie) este obligat să solicite, înregistrarea în scopuri de TVA, conform [art. 153](#), în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului.

Se reține că S.C. "F" S.R.L. nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA, până la data efectuării controlului deoarece conform evidențelor sale contabile nu a atins plafonul minim prevăzut de lege.

Totodată se reține că organul de inspecție fiscală a recalculat veniturile care ar fi trebuit să fie înregistrate raportat la cheltuielile efectuate și evidențiate în contabilitate și a stabilit că la data de 31.12.2009, societatea trebuia să declare o cifră de afaceri în sumă de 119.000 lei, superioară celei de 119.000 lei prevăzută de lege și prin urmare de la data de 01.02.2010, devine plătitor de TVA.

Referitor la susținerea societății că organul de inspecție fiscală a procedat într-un mod incorect la estimarea veniturilor realizate se reține că potrivit prevederilor art. 6 și 7 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 6

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

ART. 7

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

La art. 64 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se precizează:

“Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare,

acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere” iar potrivit prevederilor art. 65 din același act normativ:

“(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Deasemenea art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare precizează: *“(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției”.*

Astfel, organul fiscal este îndreptatit să examineze starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale potrivit legii iar contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza stabilirii bazei de impozitare.

Se reține deasemenea că în conformitate cu pct. 157 alin. (1) din SECȚIUNEA 8 “REGULI DE EVALUARE” 8.1. “REGULI GENERALE DE EVALUARE” a OMF nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene:

“157. - (1) Costul stocurilor trebuie să cuprindă toate costurile aferente achiziției și prelucrării, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în forma și în locul în care se găsesc”, ori din evidențele contabile ale societății rezultă că produsele vândute au fost evaluate la prețuri de vânzare inferioare costurilor de producție.

La dosarul contestației societatea nu a prezentat argumente care să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală, susținerea acesteia că o persoană din cele angajate “nu a participat cu nimic la activitatea firmei “și în acest caz cheltuielile cu salariile și contribuțiile sociale aferente ar fi trebuit să fie considerate nedeductibile fiscal (suma de cccclei, în anul 2009, respectiv suma de sss2 lei în anul 2010) neputând fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece potrivit art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare *“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.*

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz” și prin urmare nu este de competența organului de inspecție fiscală și nici al celui de soluționare a contestației să stabilească dacă un angajat și-a îndeplinit sau nu obligațiile contractuale față de angajatorul său, astfel ca se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru TVA de plată în sumă de 44.xxx lei, stabilită prin Decizia de impunere nr. F VS ---/31.08.2011.

Referitor la obligațiile fiscale accesorii în sumă de 11..xxx lei: cauza supusă soluționării D.G.F.P. V prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă S.C. "F" S.R.L. datorează la bugetul de stat obligațiile fiscale suplimentare de plată în sumă de 11..xxx lei cu titlul de majorări (dobânzi) și penalități de întârziere în condițiile în care prin prezenta decizie s-a reținut ca datorată obligația fiscală principală stabilită prin decizia de impunere nr. F VS ---/31.08.2011 asupra căreia au fost calculate.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. **F VS ---/31.08.2011** pentru diferența stabilită suplimentar de plată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 44.xxx lei au fost calculate majorări de întârziere (dobânzi) în sumă de ddd lei, calculate în procent de 0,1%, 0,05% și 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și penalități de întârziere în sumă de pp lei, calculate în procent de 15%, conform prevederilor art. 119 alin. (1), art. 120 și art. 120¹ alin. (2) lit. b) și lit.c) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 25.04.2010-31.08.2011, contestate în totalitate de petentă.

În drept, sunt aplicabile: art. 119 alin. (1), art. 120 alin (1, 2 și 7) și art. 120¹

din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora.

"ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere".

- Conform [art. I](#) pct. 9 și [art. III](#) alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010 începând cu data de 1 iulie 2010, [articolul 119](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere."

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Conform [art. I](#) pct. 10 și [art. III](#) alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010 începând cu data de 1 iulie 2010, [articolul 120](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Prin Legea nr. 46 din 4 aprilie 2011 privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2010](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală alin. (7) a fost modificat astfel:

„(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

ART. 120^{^1} (intrat în vigoare începând cu data de 1 iulie 2010, conform [art. II](#) alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010)

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Deoarece în sarcina S.C. "F" S.R.L. au fost reținute ca datorate diferențele suplimentare de plată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 44.xxx lei, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" și pe cale de consecință contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere având în vedere că prin contestația formulată petenta nu aduce nici o critică privind modul de calcul sau perioada pentru au fost calculate.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art. 216 și art. 217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E

1. Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. "F" S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ---/31.08.2011 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului V-Activitatea de Inspecție fiscală V, pentru suma de 55.xxxlei, din care:

- taxă pe valoarea adăugată în sumă de 44.xxx lei;

- majorări (dobânzi) de întârziere aferente TVA în sumă de 11..xxx lei.

2. Decizia D.G.F.P. nr. 149/03.11.2011 s-a întocmit în patru exemplare și se comunică celor în drept.

3. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,